U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobkyně: **K. L.**, zast. obecným zmocněncem Mgr. M. K., proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 7. 12. 2006, č. j. 16 Az 4/2006 - 53,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** .

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ústí nad Labem rozsudkem ze dne 7. 12. 2006, č. j. 16 Az 4/2006 - 53, zamítl žalobu žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2003, č. j. OAM-1395/VL-10-P08-2003. Soud dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, a přiznal odměnu ustanovené advokátce JUDr. Martě Čihákové. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaný neudělil žalobkyni azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a dále na žalobkyni nevztáhl překážku vycestování ve smyslu § 91 téhož zákona. Krajský soud dospěl v odůvodnění rozsudku k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost a požádala přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Stěžovatelka navrhla, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc byla vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 29. 5. 2006, č. j. 16 Az 4/2006 - 23, ustanovil zástupkyní stěžovatelky pro řízení o žalobě JUDr. Martu Čihákovou, advokátku. Napadený rozsudek Krajského soudu

v Ústí nad Labem byl poté v souladu s § 42 odst. 2 s. ř. s. doručován pouze zástupkyni stěžovatelky, které byl doručen dne 8. 12. 2006, což dokládá doručenka založená v soudním spisu.

Napadený rozsudek obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti. V poučení napadeného rozhodnutí je v souladu s ustanovením § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení a kasační stížnost se podává u Krajského soudu v Ústí nad Labem.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, napadené rozhodnutí bylo stěžovatelce doručeno v pátek dne 8. 12. 2006. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v sobotu dne 9. 12. 2006 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pátek dne 22. 12. 2006 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 22. 12. 2006 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však vyplývá, že kasační stížnost byla podána k doručení Krajskému soudu v Ústí nad Labem na poště P. 3 pod č. x až dne 2. 1. 2007, tedy opožděně.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 7. 12. 2006, č. j. 16 Az 4/2006 - 53, odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. února 2007

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu